

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 7Tos/118/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7617010432
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 12. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslav Osif
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2018:7617010432.9

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach, v senáte zloženom z predsedu JUDr. Miroslava Osifa a sudcov JUDr. Karola Kučeru a JUDr. Martina Michalanského, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 27. decembra 2018, v trestnej veci proti G. S., obžalovaného pre zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), ods. 3 písm. c) Tr. zák., o sťažnosti obžalovaného, proti uzneseniu Okresného súdu Spišská Nová Ves zo dňa 11.12.2018 sp.zn. 5T/69/2017 takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr.por. z a m i e t a sťažnosť obžalovaného G. S..

odôvodnenie:

Okresný súd Spišská Nová Ves uznesením zo dňa 11.12.2018 sp.zn. 5T/69/2017 podľa § 72 ods.1 písm.b/ Tr.por., § 79 ods.3 Tr. por. zamietol žiadosť obžalovaného G. S. o prepustenie z väzby na slobodu a zároveň konštatoval existenciu väzobného dôvodu podľa § 71 ods.1 písm. c/ Tr. por.

Podľa § 80 ods.1 písm.b/ Tr.por. súd neprijal písomný sľub obžalovaného G. S. k nahradeniu väzby a podľa § 80 ods.1 písm.c/ Tr.por. nenahradil väzbu dohľadom probačného a mediačného úradníka.

V zákonom stanovenej lehote proti tomuto rozhodnutiu podal sťažnosť obžalovaný G. S., ktorú prostredníctvom svojho obhajcu písomne odôvodnil. V písomných dôvodoch sťažnosti navrhol napadnuté rozhodnutie okresného súdu zrušiť a jeho prepustiť z väzby na slobodu, resp. dôvod väzby nahradiť inštitútmi ako sa toho domáhal v žiadosti o prepustenie z väzby na slobodu.

Tento svoj návrh odôvodnil tým, že okresný súd na hlavnom pojednávaní okrem výsluchu jeho osoby vykonal dokazovanie výsluchom veľkého počtu svedkov a práve na podklade jeho obhajoby a výpovedí svedkov je toho názoru, že došlo k oslabeniu dôvodnosti podozrenia zo spáchania skutku, ktorý sa mu kladie za vinu. Už samotná táto skutočnosť dáva sama osebe dôvod na to, aby bol prepustený z väzby na slobodu.

Okresný súd napriek tomu zamietnutie žiadosti o prepustenie z väzby na slobodu odôvodnil predovšetkým tým, že aj naďalej existuje reálna obava zo strany jeho osoby z možného pokračovania v obdobnej protiprávnej činnosti.

Rozhodnutie okresného súdu o dôvodnosti zotrvania jeho osoby vo väzbe podľa jeho názoru v tomto štádiu konania nemožno považovať za dostatočné a navyše spôsobilé legitimizovať ďalšie trvanie väzobného stíhania jeho osoby. Neexistujú žiadne nové okolnosti, ktoré by potvrdzovali skutočný verejný záujem na trvaní väzobného stíhania. Aj z nového znaleckého posudku znalca JUDr. MUDr. Jána Uhrína nevyplýva, žeby pobyt jeho osoby na slobode bol nebezpečný. Za tejto dôkaznej situácie preto nič nebráni súdu, aby ho prepustil z väzby na slobodu, resp. dôvod väzby nahradil prijatím ním daného písomného sľubu, resp. dohľadom probačného a mediačného úradníka.

Na podklade sťažnosti obžalovaného G. Onderišina krajský súd podľa § 192 ods.1 Tr.por. ako nadriadený orgán pri rozhodovaní o sťažnosti preskúmal správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, ako aj konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia a zistil, že sťažnosť nie je dôvodná.

Preskúmaním napadnutého rozhodnutia a konania mu predchádzajúceho, a to na podklade doposiaľ vykonaného dokazovania aj nadriadený krajský súd opätovne dospel k záveru, že aj v tomto štádiu trestného stíhania naďalej pretrvávajú dôvody pre obmedzenie osobnej slobody obžalovaného G. S. z dôvodov tzv. preventívnej väzby v zmysle ustanovenia § 71 ods.1 písm.c) Tr.por.

Už v predchádzajúcich rozhodnutiach nielen okresný súd, ale aj nadriadený krajský súd opakovane poukázal na osobu obžalovaného G. S. a jeho predchádzajúcu kriminálnu minulosť, z ktorej vyplýva dôvodná obava z možného pokračovania v páchaní obdobnej trestnej činnosti.

Úlohou súdu v tomto štádiu konania je, aby na podklade dôkaznej situácie skúmal, či aj naďalej existujú dôvody pre obmedzenie osobnej slobody obžalovaného G. S., resp. či nie je možné nahradiť väzbu niektorým z inštitútov na jej nahradenie. K argumentu obžalovaného G. S., ktorý poukazuje, že výsledkami doposiaľ vykonaného dokazovania pred okresným súdom došlo k oslabeniu dôkaznej situácie, považuje aj nadriadený krajský súd za potrebné poukázať, že otázku viny, resp. neviny okresný súd bude riešiť v záverečnej porade senátu.

Nadriadený krajský súd na podklade doposiaľ vykonaného dokazovania sa nemohol stotožniť s názorom obžalovaného G. S., že došlo k tak výraznému oslabeniu dôkaznej situácie, aby pominula dôvodnosť väzobného stíhania jeho osoby. Práve naopak okresný súd do konania pribral znalca JUDr. MUDr. Jána Uhrína z odboru Zdravníctvo a farmácia odvetvie psychiatria, ktorého úlohou bude vyšetriť duševný stav obžalovaného G. S.. Pokiaľ vyššie uvádzaný dôkaz nebude zákonným spôsobom vykonaný na hlavnom pojednávaní, ktorý doposiaľ vykonaný nebol, aj podľa názoru nadriadeného krajského súdu naďalej existuje reálna obava z možného pokračovania v obdobnej trestnej činnosti, pre akú je teraz obžalovaný G. S. trestne stíhaný. Samotná skutočnosť, že znalec v závere znaleckého posudku uviedol, že pobyt jeho osoby na slobode nie je nebezpečný, ešte sama o sebe neznamená, že zanikol dôvod reálnej obavy z pokračovania v obdobnej trestnej činnosti.

Nahradenie väzby niektorým z inštitútov Trestného poriadku tak, ako to navrhuje obžalovaný G. S. je len možnosťou, ale úlohou súdu je skúmať, či pre takýto postup sú splnené aj materiálne podmienky tak, ako na to poukazuje zákonodarca v ustanovení § 80 Tr.por. V tomto štádiu konania ani nadriadený krajský súd nezistil také konkrétne skutočnosti, ktoré by umožňovali nahradenie väzby niektorým z inštitútov v zmysle § 80 Tr.por. V tomto smere nadriadený krajský súd poukazuje na dôvody napadnutého rozhodnutia, ktoré si v celom rozsahu osvojuje a ničím viac nedopĺňa.

Z vyššie uvedených dôvodov preto nadriadený krajský súd sťažnosť obžalovaného G. S. ako nedôvodnú zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.